

Sygn. akt III KK 74/22

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 30 marca 2022 r.

w sprawie **Z. Z.**,

wniosku obrońców skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońców skazanego Z. Z. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 14 maja 2021 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającego w zakresie wysokości przywłaszczzonego mienia, wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 maja 2019 r., sygn. akt III K (...) którym Z. Z. został skazany za popełnienie dwóch przestępstw, za które wymierzono mu kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz grzywny oraz orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych po 200 zł. W kasacji podniesiono szereg zarzutów obrazy prawa procesowego, w tym art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. i art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. oraz sformułowano wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia wobec tego skazanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek złożony przez obrońców Z. Z. o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 9 § 1 k.k.w. wykonanie prawomocnych orzeczeń następuje bezzwłocznie, natomiast zastosowanie instytucji z art. 532 § 1 k.p.k., jest możliwe nie tylko wtedy, gdy występuje w sprawie sytuacja oczywistej zasadności zarzutów kasacyjnych, ale również musi to być uzasadnione szczególnymi okolicznościami, które jednoznacznie wskazują, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego poważne i nieodwracalne skutki.

Wprawdzie ranga zarzucanych w kasacji uchybień, szczególnie opisanych w pkt 1 i 4 kasacji, jest poważna, lecz ich zaistnienie nie jest na tyle oczywiste, by badanie sprawy przez pryzmat przesłanek określonych w art. 532 § 1 k.p.k. przesądzało o konieczności przełamania reguły bezzwłocznego wykonania prawomocnego wyroku. Wprawdzie w niniejszej sprawie faktycznie istnieje wysokie prawdopodobieństwo uchylenia zaskarżonego wyroku, gdyż stwierdzono już na wstępnym etapie badania sprawy możliwości zaistnienia, w trakcie orzekania przez Sąd Apelacyjny w (...), uchybienia stanowiącego bezwzględną przyczynę odwoławczą, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., jednakże ostateczna oceny w tym względzie zostanie dokonana przez Sąd Najwyższy podczas rozpoznania sprawy, również w tym zakresie. Należy zauważyć, że w dniu 2 czerwca 2022 r. zostanie w składzie siedmioosobowy rozstrzygnięte zagadnienie prawne dotyczące właśnie kwestii wskazanych w kasacji, a więc udziału w składzie sądu osoby powołanej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego przez Prezydenta RP na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o KRS oraz niektórych innych ustaw.

Należy natomiast podkreślić, że w sprawie nie została wykazana druga z przesłanek konieczna do uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia. Obrońcy skazanego bowiem w ogóle nie uzasadnili swojego wniosku w tym zakresie, a więc nie wykazali szczególnych i wyjątkowych okoliczności prowadzących do wniosku, że wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego mogłoby wywołać nieodwracalne, niekorzystne dla niego skutki, zwłaszcza przy uwzględnieniu zagrożenia przewidzianego dla zarzucanych, a

następnie przypisanych mu przestępstw oraz wysokości kary wymierzonej mu przez Sąd Okręgowy w K.

Należy natomiast wskazać, że nawet uwzględnienie kasacji i uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...), obligowałoby Sąd Najwyższy do rozważenia konieczności zastosowania wobec skazanego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania w myśl art. 258 § 2 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.